TEISINGUMO TEISMO (antroji kolegija) SPRENDIMAS

2014 m. rugsėjo 4 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Laukinės faunos ir floros rūšių apsauga — Reglamentas (EB) Nr. 338/97 — 11 straipsnis — Importo leidimo negaliojimas tik tiems gyvūnų egzemplioriams, su kuriais iš tiesų susijęs negaliojimo pagrindas“

Byloje C-532/13

dėl *Fővárosi közigazgatási és munkaügyi bíróság* (Vengrija) 2013 m. rugsėjo 20 d. nutartimi, kurią Teisingumo Teismas gavo 2013 m. spalio 9 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Sofia Zoo

prieš

Országos Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Főfelügyelőség

TEISINGUMO TEISMAS (antroji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas R. Silva de Lapuerta, Teisingumo Teismo pirmininko pavaduotojas K. Lenaerts (pranešėjas), teisėjai J. L. da Cruz Vilaça, J.-C. Bonichot ir A. Arabadjiev,

generalinė advokatė E. Sharpston,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

— Vengrijos vyriausybės, atstovaujamos K. Szíjjártó, M. Fehér ir G. Szima,

— Belgijos vyriausybės, atstovaujamos J. Van Holm ir T. Materne,

— Europos Komisijos, atstovaujamos K. Mifsud-Bonnici ir A. Sipos,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinės advokatės nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

priima šį

* Proceso kalba: vengrų.

Sprendimą

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 1996 m. gruodžio 9 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 338/97 dėl laukinės faunos ir floros rūšių apsaugos kontroliuojant jų prekybą (OL L 61, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 15 sk., 3 t., p. 136) 11 straipsnio 2 dalies a ir b punktų išaiškinimo.

2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant Sofijos (Bulgarija) zoologijos sodo (*Sofia Zoo*) ir Valstybinės aplinkos, gamtos ir vidaus vandenų inspekcijos (*Országos Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Főfelügyelőség*, toliau – Valstybinė inspekcija) ginčą dėl šios inspekcijos sprendimo konfiskuoti 17 laukinių gyvūnų iš Tanzanijos egzempliorių.

Teisinis pagrindas

Nykstančių laukinės faunos ir floros rūšių tarptautinės prekybos konvencija

3 1973 m. kovo 3 d. Vašingtone pasirašyta Nykstančių laukinės faunos ir floros rūšių tarptautinės prekybos konvencija (*Recueil des traités des Nations unies*, 993 t., Nr. I-14537, toliau – CITES) siekiama užtikrinti, kad tarptautinė prekyba šios konvencijos prieduose išvardytų rūšių gyvūnais, taip pat jų dalimis ir dariniais nedarytų žalos biologinės įvairovės išsaugojimui ir būtų paremta tvariu laukinių rūšių naudojimu.

4 Europos Sąjungoje ši konvencija įgyvendinta nuo 1984 m. sausio 1 d. pagal 1982 m. gruodžio 3 d. Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 3626/82 dėl Konvencijos dėl tarptautinės prekybos nykstančių rūšių gyvūnija ir augmenija įgyvendinimo Bendrijoje (OL L 384, p. 1). Šis reglamentas panaikintas Reglamentu Nr. 338/97, kurio 1 straipsnio antroje pastraipoje numatyta, kad jis taikomas laikantis CITES tikslų, principų ir nuostatų.

5 CITES VI straipsnio 5 dalyje nustatyta:

„Kiekvienai egzempliorių siuntai būtinas atskiras leidimas ar sertifikatas.“

Sąjungos teisė

6 Reglamento Nr. 338/97 5 ir 17 konstatuojamosios dalys suformuluotos taip:

„(5) kadangi, norint įgyvendinti šį reglamentą, būtina taikyti bendrus reikalavimus dėl dokumentų, susijusių su šiame reglamente nurodytų rūšių egzempliorių įvežimu į [Sąjungą] ir eksportu arba reeksportu iš jos, išdavimo, naudojimo ir pateikimo; kadangi būtina nustatyti konkrečias nuostatas dėl egzempliorių tranzitinio vežimo [Sąjungos] teritorija;

<…>

(17) kadangi, siekiant garantuoti šio reglamento nuostatų laikymąsi, svarbu, kad valstybės narės taikytų sankcijas už pažeidimus ir kad tos priemonės būtų pakankamos bei atitinkančios pažeidimo pobūdį bei sunkumą“.

7 Šio reglamento 4 straipsnyje numatyta:

„1. Įvežant į [Sąjungą] A priede išvardytų rūšių egzempliorius, įvežimo punkte esančioje pasienio muitinėje reikalaujama pateikti paskirties valstybės narės valdymo institucijos išduotą importo leidimą, o po to atlikti reikiamą patikrinimą.

Importo leidimas gali būti išduodamas tik atsižvelgiant į apribojimus, nustatytus vadovaujantis 6 dalimi, ir jei laikomasi šių sąlygų:

<…>

b) i) pareiškėjas pateikia dokumentus, įrodančius, kad egzemplioriai buvo gauti laikantis šių rūšių apsaugos teisės aktų; importuojant iš trečiųjų šalių Konvencijos priedėliuose išvardytų rūšių egzempliorius, tai būtų eksporto leidimas ar reeksporto sertifikatas, arba jų kopijos, kuriuos eksporto arba reeksporto šalies kompetentinga institucija išdavė laikydamasi Konvencijos;

<…>

<...>

e) valdymo institucija, pasikonsultavusi su kompetentinga mokslo institucija, įsitikina, jog nėra jokių kitų veiksnių, trukdančių apsaugoti konkrečią rūšį, dėl kurių nebūtų galima išduoti importo leidimo;

ir

f) valdymo institucija yra įsitikinusi, kad įvežant iš jūros kiekvienas gyvas egzempliorius bus paruoštas ir vežamas taip, kad sumažėtų jo sužalojimo arba žiauraus elgesio su juo pavojus bei grėsmė sveikatai.

2. Įvežant į [Sąjungą] B priede išvardytų rūšių egzempliorius, įvežimo punkte esančioje pasienio muitinėje reikalaujama pateikti paskirties valstybės narės valdymo institucijos išduotą importo leidimą, o po to atlikti reikiamą patikrinimą.

Importo leidimas gali būti išduodamas tik atsižvelgiant į apribojimus, nustatytus vadovaujantis šio [straipsnio] 6 dalimi, ir jeigu:

a) kompetentinga mokslo institucija, išanalizavusi turimus duomenis ir apsvarsčiusi kiekvieną Mokslinio tyrimo grupės pateiktą nuomonę, priėjo prie išvados, kad atsižvelgiant į dabartinį arba numatomą prekybos mastą minėtų rūšių egzempliorių įvežimas į [Sąjungą] nepakenks tų rūšių apsaugos būklei arba nesumažins teritorijos, kurioje gyvena tų rūšių populiacijos. Ši išvada taikoma ir tolesniam importui tol, kol aukščiau paminėti veiksniai ženkliai pasikeis;

b) pareiškėjas pateikia dokumentus, įrodančius, jog gyvajam egzemplioriui paskirties šalyje skirtos patalpos yra tinkamai įrengtos, kad jis būtų saugus ir gerai prižiūrimas;

c) laikomasi 1 dalies b punkto i, e ir f papunkčių reikalavimų.

<…>

6. [Europos] Komisija, pasikonsultavusi su egzempliorių kilmės šalimi ir atsižvelgusi į kiekvieną Mokslinio tyrimo grupės nuomonę, 18 straipsnyje nurodyta tvarka gali nustatyti bendrus arba tik tam tikroms kilmės šalims taikomus įvežimo į [Sąjungą] apribojimus:

a) A priede išvardytų rūšių egzempliorių – atsižvelgiant į 1 dalies a, i arba e punktuose nurodytas sąlygas;

b) B priede išvardytų rūšių egzempliorių – atsižvelgiant į 1 dalies e punkte arba 2 dalies a punkte nurodytas sąlygas

[ir]

c) B priede išvardytų rūšių gyvų egzempliorių, kurių mirtingumas vežant yra didelis arba kurie, kaip nustatyta, gali neišgyventi nelaisvėje tiek, kiek jiems paprastai skirta gyventi;

arba

d) tų rūšių gyvų egzempliorių, kurių įvežimas į [Sąjungos] natūralią aplinką, kaip nustatyta, kelia ekologinę grėsmę [Sąjungos] vietinėms laukinės faunos ir floros rūšims.

Tokių galimų apribojimų sąrašą Komisija kiekvieną ketvirtį skelbia [*Europos Sąjungos] oficialiajame leidinyje*.

<…>“

8 Reglamento 9 straipsnio 4 ir 5 dalyse nurodyta:

„4. Kai [Sąjungos] teritorija vežamas B priede išvardytų rūšių gyvasis egzempliorius, egzemplioriaus savininkas gali perleisti jį tik tada, kai įsitikina, kad gavėjas yra tinkamai susipažinęs, kokios patalpos, įrenginiai ir tvarka garantuotų tinkamą egzemplioriaus priežiūrą.

5. Įvežant gyvus egzempliorius į [Sąjungą], išvežant iš jos, vežant jos teritorija arba laikant tranzitinio vežimo metu ar perkeliant į kitos rūšies transportą, jie paruošiami, vežami ir prižiūrimi taip, kad sumažėtų jų sužalojimo arba žiauraus elgesio su jais pavojus bei grėsmė sveikatai, o gyvūnai vežami laikantis [Sąjungos] teisės aktų dėl gyvūnų apsaugos juos vežant.“

9 To paties reglamento 11 straipsnio „Leidimų ir sertifikatų galiojimas ir specialios jų išdavimo sąlygos“ 1 ir 2 dalyse nustatyta:

„1. Nepažeidžiant griežtesnių priemonių, kurias valstybės narės gali patvirtinti arba išsaugoti, leidimai ir sertifikatai, kuriuos valstybių narių kompetentingos institucijos išdavė vadovaudamosi šiuo reglamentu, galioja visoje [Sąjungoje].

2.

a) Tačiau kiekvienas toks leidimas arba sertifikatas bei kiekvienas jo pagrindu išduotas leidimas arba sertifikatas laikomas negaliojančiu, jei kompetentinga institucija arba Komisija, pasikonsultavusi su leidimą arba sertifikatą išdavusia kompetentinga institucija, nustato, kad jis buvo išduotas remiantis klaidinga prielaida, jog buvo laikomasi išdavimo sąlygų.

b) Valstybės narės, kurios teritorijoje yra egzemplioriai, kuriems išduoti tokie dokumentai, kompetentingos institucijos sulaiko šiuos egzempliorius ir gali juos konfiskuoti.“

10 Pagal Reglamento Nr. 338/97 16 straipsnio 4 dalį:

„Jei, pristačius į [Sąjungos] įvežimo punktą B arba C priede išvardytų rūšių egzempliorių, atitinkamas galiojantis leidimas arba sertifikatas nepateikiamas, egzempliorius turi būti sulaikytas ir gali būti konfiskuotas arba, jei gavėjas atsisako pripažinti egzempliorių, už įvežimo punktą atsakingos valstybės narės kompetentingos institucijos gali atsisakyti priimti krovinį ir pareikalauti, kad vežėjas grąžintų jį į tą vietą, iš kurios jis buvo paimtas.“

Vengrijos teisė

11 Vyriausybės dekreto Nr. 292/2008 (XII.10) dėl tarptautinę prekybą nykstančių laukinės faunos ir floros rūšių egzemplioriais reglamentuojančių Europos Bendrijos tarptautinių teisės aktų įgyvendinimo (toliau – Vyriausybės dekretas) 20 straipsnio 1, 2 dalyse ir 4 dalies a ir b punktuose nustatyta:

„1. Jeigu [Reglamento Nr. 338/97] A–D prieduose nurodytais egzemplioriais disponuojama, jie gabenami arba jais prekiaujama neturint leidimo ar sertifikato arba jeigu gabenant egzempliorius pažeidžiamos įstatymų ar kitų teisės aktų nuostatos, 3 straipsnio 3 dalyje nurodyta institucija, išskyrus 4 straipsnio 1 dalyje nurodytą instituciją, imdamasi priemonių, kurios taikomos vietoje, sulaiko egzempliorius, surašo protokolą, taiko specialiuose teisės aktuose numatytas priemones ir apie tai per 48 valandas informuoja 4 straipsnio 1 dalyje nurodytą instituciją ir valdymo instituciją. 4 straipsnio 1 dalyje nurodyta institucija, atsižvelgdama į valdymo institucijos nuomonę, imasi priemonių, kad būtų pasirūpinta areštuotais gyvais egzemplioriais.

2. Kompetentingai institucijai atlikus patikrinimą ir sulaikius egzempliorius pagal 1 dalį, 4 straipsnio 1 dalyje nurodyta institucija areštuoja tuos egzempliorius, kurių teisėto importo, eksporto, reeksporto ar teisėto disponavimo įrodymų valdytojas nepateikė patikrinimo metu, ir nustato suinteresuotajam asmeniui terminą pateikti egzempliorių kilmę patvirtinančius dokumentus.

<…>

4. 4 straipsnio 1 dalyje nurodyta institucija:

a) konfiskuoja egzempliorius, kurių kilmės dokumentų valdytojas nepateikė per nustatytą terminą,

b) konfiskuoja egzempliorius, kuriais disponuojama neteisėtai.

<…>“

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

12 2011 m. sausio 17 d. patikrintas Vengrijos sieną ketinęs kirsti Serbijos pilietis ir jo vairuojamoje transporto priemonėje rasta 17 Tanzanijos laukinių gyvūnų egzempliorių: du afrikiniai ereliai [*Aquila spilogaster*], keturi juodieji ereliai [*Aquila verreauxii*], du karingieji ereliai [*Polemaetus bellicosus*], vienas striukauodegis gyvatėdis [*Terathopius ecaudatus*], trys vainikuotieji ereliai [*Stephanoaetus coronatus*], du ausuotieji grifai [*Torgos tracheliotus*] ir trys afrikiniai grifai [*Gyps africanus*]. Tikrinamas asmuo taip pat vežė dešimt baltapilvių varnų [*Corvus albus*] ir dešimt baltasprandžių karklių [*Corvus albicollis*]. Kaip šių gyvūnų kilmės dokumentą jis pateikė Bulgarijos valdžios institucijų išduoto CITES importo leidimo kopiją. Iš Nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti, kad pridėtuose dokumentuose buvo nurodyta, jog šie gyvūnų egzemplioriai buvo vežami iš Nyderlandų į Bulgariją (paskirties vieta – *Sofia Zoo*) su karantinu susijusiais tikslais ir vėliau turėjo būti per Vengriją grąžinti į Nyderlandus.

13 Aplinkos apsaugos tarnyba sulaikė krovinį ir visus jo dokumentus išsiuntė *Vidékfejlesztési Minisztérium* (Žemės ūkio ministerijai), t. y. administracinei institucijai pagal CITES ir Reglamentą Nr. 338/97, ši institucija pradėjo šių laukinių gyvūnų importo teisėtumo patikrinimo procedūrą. Vykstant šiai procedūrai ministerija kreipėsi į Komisiją ir kompetentingą Bulgarijos instituciją.

14 Komisija nutarė, kad atitinkamų gyvūnų egzemplioriai turėtų būti konfiskuoti, nes 2009 m. birželio 30 d. Mokslinės apžvalgos grupė (toliau – MAG) uždraudė karingųjų erelių ir striukauodegių gyvatėdžių importą, o 2009 m. rugsėjo 11 d. ši grupė nustatė išankstinės konsultacijos su MAG

pareigą ausuotųjų grifų ir vainikuotųjų erelių atvejais. Kadangi Bulgarijos kompetentingos institucijos į šiuos MAG sprendimus neatsižvelgė, Komisija nusprendė, kad leidimai, kuriuos ši institucija išdavė *Sofia Zoo*, laikytini negaliojančiais.

15 Atsižvelgusi į minėtas aplinkybes 2011 m. vasario 9 d. Žemės ūkio ministerija priėmė sprendimą areštuoti krovinį, išskyrus dešimt baltapilvių varnų ir baltasprandžių karklių, kuriems netaikoma nei CITES, nei Reglamentas Nr. 338/97, ir, vadovaudamasi Vyriausybės dekreto 20 straipsnio 2 dalimi, paprašė *Sofia Zoo* pateikti jos sprendime nurodytų gyvūnų egzempliorių importo, disponavimo ir įsigijimo teisėtumą patvirtinančius dokumentus.

16 Per nustatytą terminą *Sofia Zoo* nepateikus prašomų dokumentų, 2011 m. balandžio 28 d. Žemės ūkio ministerija, remdamasi dekreto 20 straipsnio 4 dalimi, priėmė sprendimą konfiskuoti 17 areštuotų Tanzanijos gyvūnų egzempliorių ir perdavė juos Vengrijos zoologijos sodams.

17 *Sofia Zoo* kreipėsi į *Fővárosi közigazgatási és munkaügyi bíróság* (Budapešto administracinių ir darbo bylų teismą) su ieškiniu dėl sprendimo konfiskuoti gyvūnus panaikinimo. Šis ieškinys nukreiptas prieš Valstybinę inspekciją, perėmusią Žemės ūkio ministerijos teises.

18 Konkrečiau tariant, *Sofia Zoo* prašo visiškai (pagrindinis reikalavimas) arba iš dalies (subsidiarus reikalavimas) panaikinti minėtą sprendimą konfiskuoti gyvūnus ir nurodyti pagrindinei inspekcijai pradėti procedūrą iš naujo. *Sofia Zoo* taip pat prašo peržiūrėti sprendimą areštuoti gyvūnus. Zoologijos sodo nuomone, importo leidimai gali būti laikomi negaliojančiais tik aštuoniems gyvūnų egzemplioriams, su kuriais susijęs negaliojimo pagrindas, t. y. dviejų karingųjų erelių, striukauodegio gyvatėdžio, dviejų ausuotųjų grifų ir trijų vainikuotųjų erelių, taigi areštuoti ir konfiskuoti galėjo būti tik šių gyvūnų egzemplioriai, o ne kiti devyni į Reglamento Nr. 338/97 taikymo sritį patenkantys egzemplioriai, t. y. du afrikiniai ereliai, keturi juodieji ereliai ir trys afrikiniai grifai.

19 Valstybinė inspekcija prašo atmesti ieškinį. Ji mano, kad reikėjo areštuoti ir buvo galima konfiskuoti visus į Reglamento Nr. 338/97 taikymo sritį patenkančių gyvūnų egzempliorius, o ne tik tuos, su kuriais susijęs importo leidimo negaliojimo pagrindas, nes šiuo reglamentu nepripažįstamas dalinis negaliojimas. Be to, Valstybinė inspekcija mano, kad žalos sveikatai rizika pateisina tai, kad leidimas būtų tvarkomas kaip neskaidomas vienetas ir šio leidimo negaliojimo atveju, koks bebūtų to pagrindas, būtų areštuojami ir konfiskuojami visi tame leidime nurodytų gyvūnų egzemplioriai.

20 Tokiomis aplinkybėmis *Fővárosi közigazgatási és munkaügyi bíróság* nutarė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:

„1. Ar pagal [Reglamento Nr. 338/97] 11 straipsnio 2 dalies a punktą leidimai ir sertifikatai laikytini negaliojančiais tik tiems egzemplioriams, su kuriais iš tiesų susijęs negaliojimo pagrindas, ar ir kitiems atitinkamame leidime ir sertifikate nurodytiems egzemplioriams?

2. Ar pagal [Reglamento Nr. 338/97] 11 straipsnio 2 dalies b punktą reikia sulaikyti ir konfiskuoti visus egzempliorius, nurodytus negaliojančiais pagal [šio reglamento 11 straipsnio 2 dalies] a punktą laikytinuose leidimuose ir sertifikatuose, ar tik tuos, su kuriais iš tiesų susijęs negaliojimo pagrindas?“

Prejudiciniai klausimai

21 Savo klausimais, kuriuos reikia nagrinėti kartu, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės klausia, ar Reglamento Nr. 338/97 11 straipsnio 2 dalies a ir b punktus reikia aiškinti taip, kad šio reglamento sąlygų neatitinkantis importo leidimas laikytinas negaliojančiu tik tiems egzemplioriams, su kuriais iš tiesų susijęs šio leidimo negaliojimo pagrindas, todėl šių egzempliorių buvimo valstybės narės kompetentinga valdžios institucija turi areštuoti ir gali konfiskuoti tik šiuos egzempliorius.

22 Reglamento Nr. 338/97 11 straipsnio 2 dalies a punkte nurodyta, kad „kiekvienas toks leidimas arba sertifikatas bei kiekvienas jo pagrindu išduotas leidimas arba sertifikatas laikomas negaliojančiu, jei kompetentinga institucija arba Komisija, pasikonsultavusi su leidimą arba sertifikatą išdavusia kompetentinga institucija, nustato, kad jis buvo išduotas remiantis klaidinga prielaida, jog buvo laikomasi išdavimo sąlygų“. To paties straipsnio 2 dalies b punkte patikslinama, kad „[v]alstybės narės, kurios teritorijoje yra egzemplioriai, kuriems išduoti tokie dokumentai, kompetentingos institucijos sulaiko šiuos egzempliorius ir gali juos konfiskuoti“.

23 Taigi, aiškinant Reglamento Nr. 338/97 11 straipsnio 2 dalies a punktą reikia atsižvelgti į šiuo reglamentu siekiamus tikslus ir bendrąją struktūrą, kurios dalis yra ši nuostata.

24 Pirmiausia dėl Reglamento Nr. 338/97 bendrosios struktūros pažymėtina, kad 17 pagrindinėje byloje nagrinėjamų laukinių gyvūnų egzempliorių įtraukta į šio reglamento B priedą. Pagal šio reglamento 4 straipsnio 2 dalies pirmą pastraipą „[į]vežant į [Sąjungą] B priede išvardytų rūšių egzempliorius, įvežimo punkte esančioje pasienio muitinėje reikalaujama pateikti paskirties valstybės narės valdymo institucijos išduotą importo leidimą“.

25 Taigi, iš šios nuostatos formuluotės matyti, kad Reglamentu Nr. 338/97 dėl vieną siuntą sudarančių kelių skirtingų rūšių, išvardytų šio reglamento B priede, egzempliorių leidžiama išduoti vieną importo leidimą. Tokį šio reglamento 4 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos aiškinimą patvirtina ir CITES VI straipsnio 5 dalis, kurioje numatyta, kad „[k]iekvienai egzempliorių siuntai būtinas atskiras leidimas ar sertifikatas“.

26 Reglamento Nr. 338/97 4 straipsnio 2 dalies antroje pastraipoje nustatyta, kad toks importo leidimas gali būti išduodamas tik atsižvelgiant į apribojimus, nustatytus vadovaujantis šio straipsnio 6 dalimi ir jeigu laikomasi to paties straipsnio 2 dalies a–c punktų reikalavimų.

27 Pagal Reglamento Nr. 338/97 4 straipsnio 6 dalį Komisija gali nustatyti bendrus arba su tam tikromis kilmės šalimis siejamus B priede išvardytų rūšių gyvų egzempliorių, kurių mirtingumas vežant yra didelis arba kurie, kaip nustatyta, turi nedidelę tikimybę išgyventi nelaisvėje bent didesnę potencialios gyvenimo trukmės dalį, įvežimo į Sąjungą apribojimus, jei atsižvelgiant į dabartinį arba numatomą prekybos šios rūšies gyvūnais mastą jų įvežimas į Sąjungą pakenks tos rūšies apsaugai arba sumažins šios rūšies populiacijos užimamą teritoriją.

28 Dėl Reglamento Nr. 338/97 4 straipsnio 2 dalies a–c punktuose numatytų sąlygų pažymėtina, kad importo leidimas susietas su sąlyga, kad, pirma, kompetentinga mokslo institucija, išanalizavusi turimus duomenis ir apsvarsčiusi kiekvieną MTG pateiktą nuomonę, padarė išvadą, jog atsižvelgiant į dabartinį arba numatomą prekybos mastą minėtų rūšių egzempliorių įvežimas į Sąjungą nepakenks tų rūšių apsaugos būklei arba nesumažins tų rūšių populiacijos užimamos teritorijos. Antra, pareiškėjas turi pateikti dokumentus, įrodančius, jog gyvajam egzemplioriui paskirties šalyje skirtos patalpos yra tinkamai įrengtos, kad jis būtų saugus ir gerai prižiūrimas. Trečia, turi būti įvykdytos šio reglamento 4 straipsnio 1 dalies b, i, e ir f punktuose numatytos sąlygos.

29 Iš to, kas išdėstyta, darytina išvada, kad leidimo importuoti į Sąjungą skirtingų į Reglamento Nr. 338/97 B priedą įtrauktų rūšių egzempliorius išduodamas ne apibendrintai įvertinus atitinkamą siuntą sudarančių egzempliorių visumą, bet individualiai ir išsamiai išnagrinėjus kiekvieno atitinkamo egzemplioriaus situaciją.

30 Kitaip tariant, atitinkamų egzempliorių buvimo valstybės narės kompetentingos valdžios institucijos privalo išnagrinėti, ar atitinkamas importo leidimas galioja kiekvienam minėtam egzemplioriui, o šios institucijos pateiktas tam tikro gyvūno egzemplioriaus įvertinimas nebūtinai turi turėti įtakos jo pozicijai dėl kito egzemplioriaus.

31 Todėl aplinkybė, kad importo leidimas negalioja tiems gyvūnų egzemplioriams, kurie neatitinka Reglamento Nr. 338/97 4 straipsnio 2 ir 6 dalyse numatytų leidimo išdavimo sąlygų, negali paneigti šio leidimo galiojimo tiems egzemplioriams, kurie iš tiesų atitinka šias sąlygas.

32 Taigi, egzemplioriams, su kuriais susijęs negaliojimo pagrindas, skirta importo leidimo dalis laikytina galima atskirti nuo liekančių galioti šio leidimo dalių.

33 Reikia pridurti, kad, kaip savo rašytinėse pastabose nurodė Komisija, leidimo importuoti į Sąjungą įvairių į Reglamento Nr. 338/97 B priedą įtrauktų rūšių egzempliorius dalinio negaliojimo negalimumas lemtų neobjektyvią sistemą, kurioje situacija, kaip antai nagrinėjama pagrindinėje byloje, būtų vertinama skirtingai nei ta, kuriai esant 17 skirtingų egzempliorių būtų gabenama pagal 17 skirtingų dokumentų.

34 Antra, dėl Reglamento Nr. 338/97 siekiamų tikslų reikia priminti, kad šio reglamento A ir B prieduose nustatyta išvardytų rūšių egzempliorių apsaugos sistema siekiama užtikrinti kaip įmanoma geresnę laukinės faunos ir floros rūšių apsaugą vykdant prekybos jomis kontrolę laikantis CITES tikslų, principų ir nuostatų (žr. Sprendimo *Rubach*, C-344/08, EU:C:2009:482, 24 punktą).

35 Tačiau Reglamento Nr. 338/97 tikslams pasiekti netrukdo toks jo 11 straipsnio 2 dalies a punkto aiškinimas, pagal kurį tais atvejais, kai importo leidimas neatitinka šiame reglamente numatytų sąlygų, šis leidimas laikytinas negaliojančiu tik tiems gyvūnų egzemplioriams, su kuriais iš tiesų susijęs šio leidimo negaliojimo pagrindas.

36 Šiuo atžvilgiu reikia konstatuoti, viena vertus, kad dėl gyvūnų egzempliorių, su kuriais iš tiesų susijęs Reglamento Nr. 338/97 11 straipsnio 2 dalies a punkte įtvirtintas importo leidimo negaliojimo pagrindas, šių egzempliorių buvimo valstybės narės kompetentinga valdžios institucija, vadovaudamasi šio straipsnio 2 dalies b punktu, privalo imtis jų apsaugos priemonių ir juos areštuoti ir galbūt net konfiskuoti.

37 Kita vertus, dėl gyvūnų egzempliorių, su kuriais importo leidimo negaliojimo pagrindas nesusijęs, pažymėtina, kad Reglamente Nr. 338/97 numatytos jų apsaugos jiems judant Sąjungoje priemonės. Šiuo klausimu šio reglamento 9 straipsnio 4 dalyje numatyta, kad „[k]ai [Sąjungos] teritorija vežamas B priede išvardytų rūšių gyvasis egzempliorius, egzemplioriaus savininkas gali perleisti jį tik tada, kai įsitikina, kad gavėjas yra tinkamai susipažinęs, kokios patalpos, įrenginiai ir tvarka garantuotų tinkamą egzemplioriaus priežiūrą“. Be to, to paties reglamento 9 straipsnio 5 dalyje nustatyta, kad tokie gyvūnų egzemplioriai „paruošiami, vežami ir prižiūrimi taip, kad sumažėtų jų sužalojimo arba žiauraus elgesio su jais pavojus bei grėsmė sveikatai, o gyvūnai vežami laikantis [Sąjungos] teisės aktų dėl gyvūnų apsaugos juos vežant“.

38 Taigi tiek iš Reglamento Nr. 338/97 bendrosios struktūros, tiek iš juo siekiamų tikslų matyti, kad šio reglamento 11 straipsnio 2 dalies a punktas aiškintinas taip, kad šio reglamento sąlygų neatitinkantis importo leidimas negaliojančiu laikytinas tik tiek, kiek skirtas gyvūnų egzemplioriams, su kuriais iš tiesų susijęs šio leidimo negaliojimo pagrindas.

39 Tas pats pasakytina apie Reglamento Nr. 338/97 11 straipsnio 2 dalies b punktą, nes ši nuostata taikoma tik tiems gyvūnų egzemplioriams, dėl kurių išduoti šio straipsnio 2 dalies a punkte nurodyti dokumentai.

40 Taigi, kompetentinga atitinkamų egzempliorių buvimo valstybės narės valdžios institucija privalo areštuoti ir gali konfiskuoti tik tuos egzempliorius, su kuriais iš tiesų susijęs importo leidimo negaliojimo pagrindas.

41 Atsižvelgiant į pirma išdėstytus argumentus į prejudicinius klausimus reikia atsakyti, kad Reglamento Nr. 338/97 11 straipsnio 2 dalies a ir b punktai turi būti aiškinami taip, kad šio reglamento sąlygų neatitinkantis importo leidimas laikytinas negaliojančiu tik tiems gyvūnų egzemplioriams, su kuriais iš tiesų susijęs šio leidimo negaliojimo pagrindas, todėl jų buvimo valstybės narės kompetentinga valdžios institucija privalo areštuoti ir gali konfiskuoti tik šiuos egzempliorius.

Bylinėjimosi išlaidos

42 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (antroji kolegija) nusprendžia:

1996 m. gruodžio 9 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 338/97 dėl laukinės faunos ir floros rūšių apsaugos kontroliuojant jų prekybą 11 straipsnio 2 dalies a ir b punktai turi būti aiškinami taip, kad šio reglamento sąlygų neatitinkantis importo leidimas laikytinas negaliojančiu tik tiems gyvūnų egzemplioriams, su kuriais iš tiesų susijęs šio leidimo negaliojimo pagrindas, todėl jų buvimo valstybės narės kompetentinga valdžios institucija privalo areštuoti ir gali konfiskuoti tik šiuos egzempliorius.

Parašai.